

REDACTOR RESPONSABIL
IUSTIN ARDELEAN.

REDACTIUNEA :
Strada-domnăscă (Uriutca 19).

Ese tot in a doua duminică.

PREȚUL:

Pe 1/4 de an . . . . . 2 fl.
Pe 1/2 de an . . . . . 4 fl.
Pe un an . . . . . 8 fl.

Cătră „Vulturul“ român.

(Felicitare primită din Moroda.)

Am onóre Domnișor
Să te'nalt mai sus in sbor,
Plecaciune coconașe —
Ce Vultur eși-ș din fașe!?

Cu ghiarele ascuțite
Și aripile spêrlite,
Cu cari sbori tu in departe
Ș'n plisc duci o mică carte.

Vin 'cu cartea și la mine
Se mai rid cetind din tine,
Dar 'numai p'un quart de an
Că ți-oi dá și eu un ban.

La adresa ce-i de față
(Dar te rog nu-ți fie gréță.)
Pentru că te-oi gratula
După cum e datina.

Deci pașim la gratulare
Când te ved cu clonțul mare,
In picioare lung crăcit
Și in «kekker» invêlit.

Ți doresc. . . și sârăcie!
Dar se trăiești in vecie!!
Să faci un sbor minunat,
Și de toți să fi lăudat.

Și ingerii să se mire
Cât ești de isteț la fire?!
Dumneșeu bine te porțe,
Și-ți croiască faină sôrte!

De două te mai rog eu,
Una-i: «Tot cu Dumneșeu!»
Ear a dóua-i: cu «Călic»
Fă ce vrei . . . nu-ți dăc nimic.

REFLECS.

Frate mëndre in Christos
Școlei nóstre de folos!*)
Ne-a făcut felicitarea
Lac de lacrimi cătu'i marea.

Cum să nu? când ne dorești,
Că ingerii cei ceresci
Să s'uiméscă să se mire
Cât sântem d'isteți la fire?! . . .

Cele dóua rugaminte
Le ținem bine in minte;
Le vom implini nepóte
Așá bine cum să póte.

*) Invățator român.

Plecavom nouă din Vâslui
(«Vulturul» ș'a lui opt pui)
Cinci vom merg sus la ței,
Să legăm contract cu ei.

Patru la «Călic» s-or duce
Să ne facem frați de cruce.
Ș'atunci țece vom probá
Se scăpăm de hoți țara.

Numai abonenți s'avem
A trâi ca să putem;
Nucumva din lips' de bani
Să dăm «kekker» la jidani.

Vulturul.

URECHILE ACELEA.

Bietul ștudent Condeiu tot anul nu a răspuns din Grecă pe alt calcul, decât numai pe secundă, și astfel ușor putu deduce ce calcul îi va orná testimo-niul din Grecă.

Cumplita secundă in tótă diminéța îi veniá in gând de câte ori luá dé subsuóră sarcina cea de 6 kilograme de șciință (pipărcarul tocmá intru atáta a prețuit-o după examen); dar îi veniá in gând și vergeaua cea de tufá a tatálui seu de acasă, și era convins că acea să va intálni cu stimatul seu funduș, decumva va cuteșá a merge pe vacațiune cu secundă acasă in brațul părinților sei.

Acea, că să-și jertfescă și viața pentru națiunea sa, ținea de lucru firesc; dar acea, că el pentru Homer și pentru Xenophon să se petrecă cu vergeaua cea de tufá, asta. . . no, asta nu se lové cu părerea lui Condeiu. Contra acestui lucru el ar fi apelat, dar unde să apeleze? Profesorul de «grecă» — «domnul cel bun» — nu era așá de slab la naturá, 'naintea căruia ar fi fost vergeaua cea amenințátóre ștudentului argument de a șterge secunda, ba din contrá, dacă ar fi putut, atunci încă și el ar mai fi adaus cătră clasificátiunea unuia sau altuia nebulon încárnat câte o vergeauá de tufá; el erá caracter spartan, pe carele numai cățiva metri de cărnați afumați, nisce frunșe de busuioc mușcotál (câte de dóua pâlmi de late) sau câte-un iepuraș próspet 'l putéu cláțini. Dar de unde să le căscige tóte aceste lucruri divine bietul Condeiu?

Totuși — de și nu spărsese nici un horn cu cărnați, de și nu călătorise pe la Wiesenheid, — de și nu fusese la pândá de iepuri, — spre cea mai mare mirare, in cea și după prânș aflám pe Condeiu la «Demnul cel bun» acasă sarutând mánile și la servitóre și la servitor și intrebând: «Acasă este grațiosul Domn profesor?»

Bunul Domn erá tocmá acasă.

Condeiu intrá in chilie; strinse deci rocul bine pe sine ca și cum ar fi voit a ascunde ceva sub el, dar totuși se vedéu spânșurând de sub aripa rocului dóua urechi mari de iepure.

Domnul profesor încă, acelea le-a observat mai nainte și după aceea pe student. Nici nu-l lăsa dară să grăiască, destul vorbău urechile cele de iepure.

(Măne voi prânzi carne de iepure; — socoté Dnul profesor.)

— Ahá! domine Condeiu; — îi grăiește zimbînd. Acuma sciu! Domniata ai venit in cauza secundeii la mine!? M'am fos smintit, dar iată că de loc ți-o coreg.

Cu acea î-și scóse notița din busunar și de loc fu corésă neplacuta secundă intru-un plăcut sufficient.

Condeiu mulțami binefacerea cu ochii plini de lacrimi și plecá cãtră ușa.

Marinimosul profesor cu gura căscată de suprinđere se uitá dupa urechile cari spênđurau de sub roc, și despre cari cugetase că vor remané la el.

Hohó domine Condeiu! îi díse in fine și arátá cu degetul spre urechi; nu te ai uitat a uitá ceva aci?

Ștudentul uitănduse la aripile rocului i se întórse pěrul in virful capului vėđend două urechi de iepure cusute cãtră aripa rocului și se indigná adėnc asupra colegului seu Ispas Burilá cu care locuía intru-un cvartír și care sciind că Condeiu merge la grațiosul Domn, l-a făcut de rís cosíndui 2 urechi de iepure cãtră roc. Pentrucă credețimá el nu a știut nimica de acela lucru! Și venise dealungul orașului cu urechile cele de iepure cusute cãtră aripa rocului. No astėptá tu numai Burilá!

Condeiu se grăbi să pípăe pěrul lui Burilá — precum și făcuse, — dar totuși aflá de bine a seinserie pe viitor intr' alt gymnasium. (Aguila).

Recept contra influenței.

Bé cognac din ți in nópte,
La răchie sus nepóte!
Berea iar să nu'ți lipsescă:
Asta dá vieții iască,

Beuturi spirituóse

Te ușurézá la óse;
Când paharul este plin,
Ești scápat din ori ce chin.
La «Vultur» te abonéza
Căci el ție îți crează
Medicină contra morții:
El e Dumneđeul sorții.
Cum el sórtea 'ți făurește
Lumea-așá te 'nvrednicește.
Influenza dacă'l vede,
Fuge, din lume se perde.
Căci se teme de-a lui ghiare
Și de clonțiu-i gros și tare.
De-i «Vulturul» mánios
Pune influenza jos,
«Vulturul» pe ea s'avėntá
Și jócă pe ea și cãntá
«Csárdás», «Valzer» și «Batuta»
Până o lovește guta.

Dr. Influenzovicu

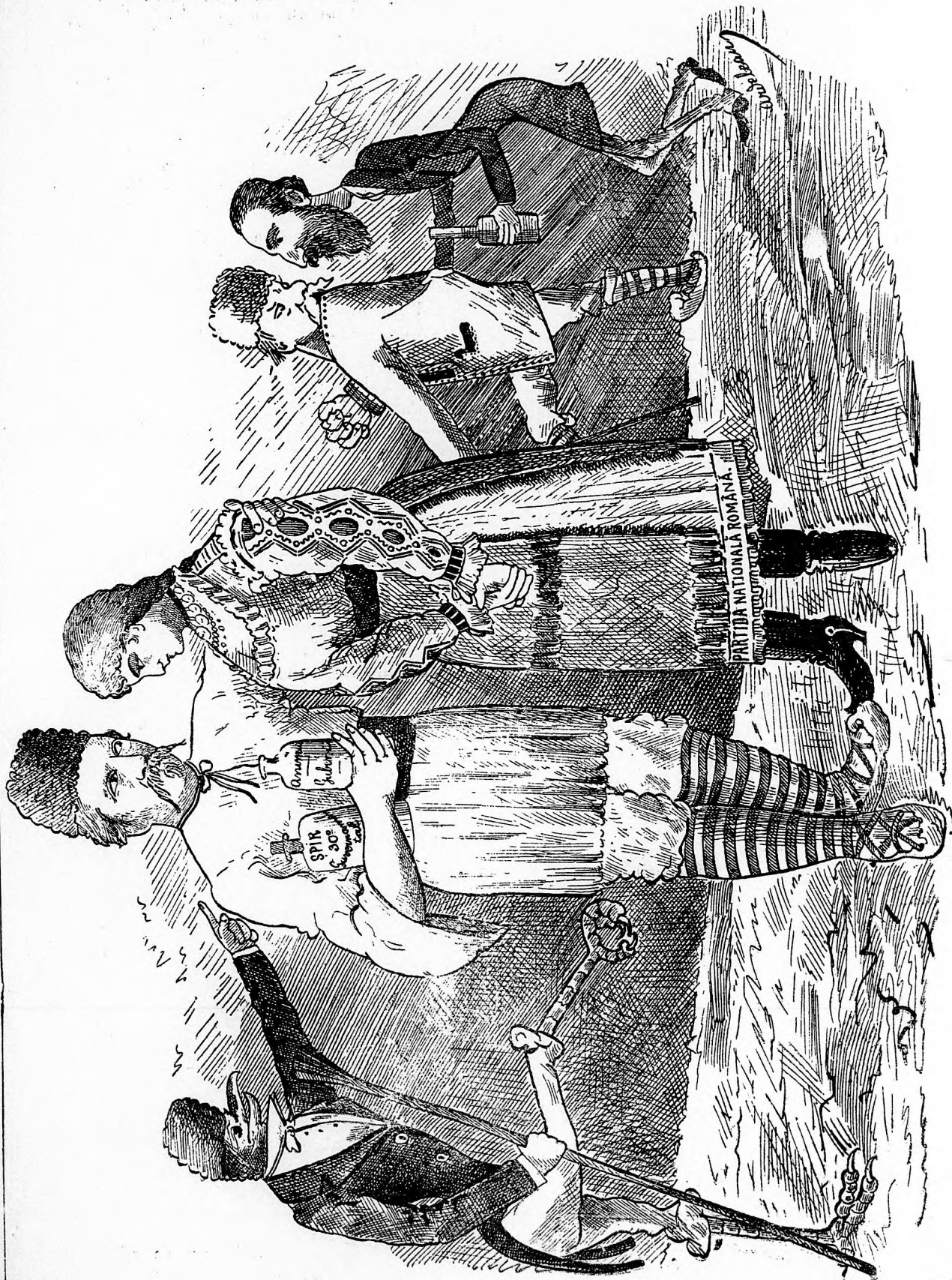
Mai bun decât nimica.

Magistrul poștal trimise servitorul, ca să șciricescá in sat după un cismaș cu numele Iuón Măroc, — și după ce l'a aflat, șá-l cheme la poștá spre a primí o epistolá cu bani, ce sosise pentru el.

— No, cumu-i, — intrebá magistrul poștal de servitor, — aflat-ai pe cismașul Iuón Măroc?

— D'apoi, me rog, in tot satul nu se aflá cismaș cu asá nume. Și la casa comunală încá m'a spus, că nù esistá astfel de nume; asá dară aduși cu mine pe cismașul Iuón Micuț,deóre ce am cugetat că de și uu-i măroc, totuș, îi mai bun decât nimica.

Contele SZ . . . . Y: Vîno, vîno scumpa mea că, eu te iubesc
fórte.

VULTURUL: Nu te lăsă in elat  m ndra mea. Nu ve i c 
vr  să te adapte din uieglic cele cu otravă? Lupu-i acesta, de  i a
luat pe sine pele de  ie!

Ce e nou ?

Un administrator protopopesc din diecesa Aradului esplicându-și reu ștrofa ultimă din «Deștépătă romane» s'a subscris pe lista guvernamentală de primul, creqënd, că și acolo trebuie să fie cel dintăiu.

***

Jidani din Ungaria, după ce au creat legi destule, cer dreptul dela țără, ca să pótă înșiși să le și falsifice.

***

Jidancele din Ungaria, fiind obosite de scărmanatul și purtatul de pene prin țără, fac propagandă, că jidovii să 'și iee și femei creștine, căci acelea sunt mai harnice.

Publicațiune.

Un barbir urmatórea publicațiune lipise pe ușa boltei sale :

«Până ce se va edifică partea de nainte a edificiului, până atunci m. onorații óspeți se vor rade napoi !

Bricescu m. p. barbir »

Părintele Porfiri e.

(Vers ilustrat.)

Intru'n sat departe șede Porfirie
— Deórecei vėdov — singur in chilie,
Adeca nu singur, ci cu Dómna mare,
Care îi gáteșce peste q̃i mánca-re.

Fiindcă económa erá cam betránă
Nú grăié o vorbă intro septamână
Astfel dară popa se uríá o lécă —
Când la ușă-i bate órecine odată.

«Placă ! Intră ! Cinei ?» Se deschide ușa
Și-un neamț dela Szechela i și arată gușa.
«Domnule părinte ! vrei se camperi căne
Ințelept ca tine, sémână pe mine ?»

«Până va fi lumea nu veđi așá căne,
Șede 'n două labe de ađ până máne ;
M'aș puté și prinde, cá-n trei — patru q̃ile,
— De'l invăț — citeșce și scrie idyle.»

Și neamțul din Szechela incepú cațelul
A'l jucá la jocuri nemțesci de tot felul,
Jocul cel mai aspru, jocul cel mai móle ;
Ear popa de rísuri zé ținé de fóle.

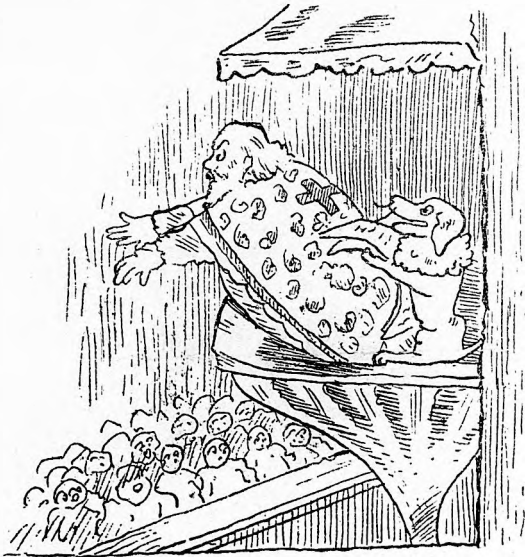

Placându-í de căne nu'ntrébá de nime,
Fă ú tērg cu neamțul cum fusé mai bine.
«Íți dau ca arvună trei-đeci de băncute,
Mergi acum acasă și-l invățá iute !»

Neamțul ia cațelul și-l duce de s'óra
Și din ușă strigá «Dracul mă omórá
Đecá nu in patru sau cincí septamáne»
Șcie se vorbésce perfect ca și mine.»

Se 'nbucură popa și de bucurie
Așa șe-mbētasē ca și de rachie :
«Să vină cațelul, se'l vēd lângă mine,
Atunci va se mērgă predica mea bine.»

Tot facē la planuri popa Porfiriē:
«Ai, vai, taică Dōmne, bine va să fiē,
La spate-mi să șadă cațelul cel mic
Și de-acolo imi va șopti ce să predic.»

Trece-o septamână, trecură și două,
Neamțul iară vine cu o veste nouă :
«Cațelul nostru nici pareche n'are,
Citesce «Calicul», e filosof mare !»

Bucurie 'ntrégă, speranța e mare,
— Neamțul iară bagă zioți in busunare —
«Și pe diminēță aduce-oī cațelul
Înțelept ca Thales, și blând ca și mielul.»

Peste patru zile neamțul iară vine
Și amarit țice : «Părinte, nu i bine !
« fugit cațelul și nu-'mi spune nime
Unde se'l mai află. Vai ș-amar de mine !»

«Domănule printe ! Iartămă acuma
C'a fugit cațelul este a mea vina ;
Intrebă de mine sōrtea parintelui
Iar eu — fiind sincer — îi spusē-i tōte lui.»

«La'le mele vorbe sē c'am amarise» :
— No, tacerea n'o pot s'o invăț — «i mi dīse»,
— Ș-aș capată palmă, de aș spune lunei
Că parintele-i draguțul econōmei.»

Tot asudă popa și roși în față
 Ca piparca său ca clonțul cel de rață :
 «Iată cinci băneute, dracul te apuce,
 Câni de cei învățați mai mult nu-'mi aduce!»
 (Aquila).

Dacă-i muiere, tacă.

Cațând din serviciu protofiscul, — mâniaș eși din sala comitatului, — și ajungând acasă s'a pus cu capul pe cote.

«Doră te dore capul scumpul meu?» întrebă muierea de el «atunci deschid ferestrele și ușă se între aer curat.»

«Tote, tote le deschide, numai gura ț-o inchide!»

Dacă ar fi și el . . .

Bietul căraș ajungând la o fontână în care eră apă forte limpede, desprinsă cail spre ai adăpă.

Cail însă nu voiéu a bé. Atunci cărașul pentru că i-au desprins inzedar se mânia pe ei și lovindui peste nas, esclamá :

«Bată-vă sfinții cail ! Cum nu beți din apă așa de limpede ! ? Eu de aș fi cal, așa aș bé ca și-un câne !»

CUM SE CUGETĂ CAILI?

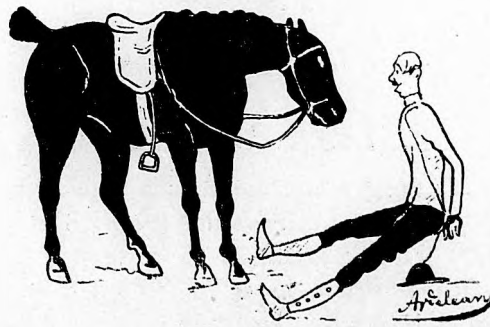
Destul a fost pentru astăzi Domnul meu. M'am ostenit pré rău. Vino să mergem acum acasă !

Nu voiești ?

Și totuși nu ?

Aplecăciune !!!

Inpărțirea de grâu.

- Noroc bun părinte ?
- Mulțămesc Dumitale Pascule. Dar ce te-a adus pe aici ?
- Dapoi am venit se-ți fac de șcire părinte, că am secerat grăul din sesia Dumnitale, și că să vini se facem inpărțala.
- Bine Pascule. Inpărțescel numai singur Pascule.
- Pricep părinte. Dapoi nu se teme Domnul părinte că nu'l voiu inpărți după dreptate ?
- Acolo va fi Dumneșeu, și va vedé el inpărțala Pascule !
- Bine-i dară. Sănătate bună !
- Mulțămind porni spre ușă cugetand in sine : «póte fi acolo Dumneșeu, că Domnul părinte nu va fi acolo !»
- Și așa clipi din ochi încât părintele de loc îi ghi- gându.
- Așteptămă Pascule ! strigă după el.
- Placă părinte !
- Așá-mi pare, că va fi mai bine să fiu și eu la inpărțalá.
- Dapoi dacă și șé va fi acolo Dumneșeu și va vedé inpărțala, precum dișe dnul părinte, apoi pentru ce se ostenesci pân' acolo ?

— Dé bună séma va fi acolo, și la tot casul va vedé inpărțala, dar șei bine Dumeta Pascule, că mai mulți ochi mai mult pot vedé.

TELEGRAME.

Tartar, in 20. jan. st. n. Piufsich este arangiatorul tuturor balurilor și jocurilor de cărți. Scaraotchi la recomandat lui Lucifer ca să fie instructor la teatralistele cele mai ténere de acolo. Minos l-a recomandat de cassar al Infernului. Radamanthys de tutor orfanal. — Ce priveșce dorința lui Piufsich, el ar voi să fie administratorul bunurilor lui Croesus.

Simul lui Avram in 18. jan. 1892. Piufsich a sosit aici. Săn-Petru însă, aușind că a fost cassar in Ungaria, i-a inchis pórtá dinaintea nasului.

Cum trebuie să se dee raportul.

Caprarul inșciință căpitanului seu care ședé comot fumând pe divan :

«Inșciințéz cu aplecare că raportul stă gata !»

«Bine !» fú respunsul. Caprarul salutá și porni spre ușá. Căpitanul 'l chiemá napoi :

„Vino numai napoi, nu a fost bine !“

Caprarul inșciință de nou :

«Inșciințéz cu aplecare, raportul stă gata !»

«Bine i !» dișe căpitanul. Caprarul voi se mérgá.

«H-hó ! Stai pe loc ! Incá nici acuma n'a fost bine ! Șeđi acum Dumeta pe divan, iatá aci pipa, fi căpitan, să te invăț eu cum trebuie se inșciințezi.»

Căpitanul eși afará. Peste o secundá bate la ușá

«Nu-i iertat, remáni afará !» respunse caprarul.

Căpitanul totuși intrá și saluténd caprarului inșciință :

«Inșciințéz cu aplecare raportul stă gata !»

«Bine i !» respunse căpitarul,

«Ce porunciți mai departe ?»

«Se-mi aduci dóuá litre de vin din cel mai bun !»

Căpitanul se risá bine și lasá se se aducá 2 litre de vin pe sama căpitarului.

Despre unitatea limbilor.

Mult sê dișputa ómenii despre acea, că óre limbile au fost dela început una, séu că incá dela început au fost diferite. Paná astáđi nu s'a putut lámuri acéste cestúne, deci Vulturul și va puté gratulá la renumele europén, ce și 'l va cáșciga prin clarificarea ei. Nu-i vorbá ! Ochi cei intalibili a-i Vulturului din inalțimile cele intricoșate strábat in tóte părțile și pretutindenea. Nu scapá dinaintea sa nimica.

Dar să trecem la obiect.

O parte dintre invétuții lumii dișc, că limbile nu au fost una, și că prin urmare nu-i drept, că la început ar fi existat pe lume numai un fel de popor. Ei argumenteazá acésta prin acea, că aseamána limbile raselor principale și documenteazá, că *Pferd* nu vine dela ungurescul *ló*, nici dela francesul *cheval*, nici dela chinezul *man*.

Dișc, că omul e individ, și că fenomenele naturei nu-i impresioneazá pe toți ómenii intr'un ch.p. Ei dișc, că unul aude capra că strigá : *me-he-he*, altul *ma ha ha*, altu! *me e* etc. La unul apa *ferbe*, la altul *forr* etc.

Alții dișc că a fost numai una, și numai timpul a schimbat tóte. Cum de departe stá d. e. limba neogrecá de cea grecá veche ?!

Eu voiu pune capét acestor dișpute. Voi documentá, că tóte limbile provin dela una anticá, care s'a schimbat in atá'ea forme in câte o avem astáđi. Argument

Damele primesc foarte grațios asemănarea lor către
»flori«, dar făr' de consecința naturală: *că se veș-*
tezesc.

*

Lacrimile femeilor sunt perle. Dar de câte ori —
perle false?!

*

Sărutarea furată e adese-ori fulger, urmat — *de*
trăsnet.

Marș jidovesc.

Aria : *Doi-didiridi-doi.*

Asta-i țără Vunguresc, doi, didiridi doi,
Unde vungurii traiesc, doi, didiridi doi;
Iar rumunii chinuesc, doi, didiridi doi,
Și jidanii poruncesc, doi, didiridi doi.

Vița nost cel jidovesc
Imbraca la port domnesc :
Cu cilindri și cu frac,
La rumuni remune — drac. . .

Vungur umbla petecit
Numai musteț și sucit ;
Nu-i pasă de nimica,
Numai »csárdás« se jocă.

Noi traim ca și la raiu.
Rumun n'are nici malaiu ;
Noi traim la lume albă,
Vungur n'are ce se muncă.

Noi ședem calar pe buți
Și la Vungurul cel tuți
Și la Rumun cel perduți
Dăm răchiu p'o bani bătuți.

Și la sat și la voraș
Noi jidanii comendaș,
Rumonoci și vunguroi
Jocă cum le țicem noi.

Noi jidani ședem la sat
Pună mo facem bogat,
Și-atunci facem ablegat
Ca se dăm la țără sfat.

Ai nost jidovesc limba
Noi de-aceam invoță,
Ca se șcim bine lătra,
Să potem bine șelă.

Rumunesc și vunguresc,
Invoțăm se știu vorbesc
La Babeșul rumunești,
La Szapáry vungurești.

Ține Dómnă cum acum
Și dai véra prune bun,
Ca și facem răchiu mult
Și facem pe vungur tut.

Și la rumun credincios
Și lovam cujocul jos. . .
Și la sate mic și mari
Se fi jidovesc primari.

Și ne-ajute Dumneșo
Ca să fie ce vrem io,
Că din țără vunguresc
Să fi țără jidovesc.

Și rugați asta și voi
Rumunoci și vunguroi,
Că odată frați să fim,
Noi la voi tare iubim! . .

Chind fi țera nost jidani
Dam răchiu fórá de bani. . .
De porție așteptam
Și pună la deuce an. . .

Noi breacam la voi cu frac,
La cape vost punem clac,
La picioré popuci noi.
Și haine . . . ce țipam noi.

Și le dam noi slujbe mari
Și la cal și la mogari ;
Punem cioși cu plată bun
La răchiul cel de prun.

Noi nu luvam limba vost,
Fie rumun cine fost. . .
Voi vungur poți să vorbesc
Limba vost cel pásăresc.

C'a nost limba nii destul,
Și tor' avost fim satul,
Numai porci mulți să 'ngrășați
Pe răchiu la noi să dați.

Solomon König.

R A P O R T

(despre balul românesc din Oradea-mare, ținut în 22. Faur 1892.)

I.

Descrierea localității.

O sală de 8 kilometri lungă și 6 kilometri lată
în otelul »*Arborele săc*« din loc, împodobită cu un
gust bun de câtră însuși ospetarul don Csetibájo. Jur
în jur cu plante din Africa și cu bureți de cari nu
capeți minte.

II.

Scopul.

Venitul curat este destinat petru un român bun,
care șar documenta calitatea acésta prin atare atestat
dela dnul G. Moldovan séu de la dnul Gyurka Alexi

III.

Petrecerea.

La 9 ore séra erá sala de jos până la grindă umplută de óspeți, cari incepură danțul cu un pathos mare. Punct la 12 ore se jocă «Calușerul» de cătră 10 iuristi. anume :

1. Striți Ciripașul dela Buteni (vatav)
2. Isai Schidóla dela Pâncota.
3. Spiridon Muzgóva dela Ursad.
4. Flocea Motoiu dela Drautiu.
5. Pitic Lapte acru dela Satmariu.
5. Aureliu Gióba dela Baia-mare.
7. Parîngă Nascárn dela Sasca rom.
8. Parîngă Wildvolohău dela Maidan.
9. Mértan Șvêrlugă dela Oradea-mare.
10. Toma Flocea dela Selagiu.

Petrecerea a fost grandioasă, dar că a fost curat românescă, acea . . . no, acea . . . nu o putem deduce din «csárdás»-urile și din «hogy volt»-urile cele multe, numai de acolo, că după statistica otelaturului au trecut 20 butóie de vin, 60 butóie de bere, și 100 butóie de palincă.

MONSTRONOMIE.

Kártie kotunyászka gyin Bosznyie, gyirept gyin Bányá-luká in ziuá foszoldásului gyi komisz și gyi lenúng.

Drázi mneyi párinéz.

Jertácsunye gyiptese nu vám szkrisz kártie gyikind ám kápálát poku péntruká ám foszt táre betyág si csár ká murem gyi nu má támáduiem, ásá o foszt gyi binye gyem áduk binye ámintye kánd după lászá-reá gyi kárnye lunyi ám iesit lá mustrá nustyu kum, kum nu kánd nyo komándálit domnu filer bájfusz, Dumnyetá tátá trebgye sze styi ká átuncs ásá gye iutye trábá szecz ápucc puská gye pá umer kum tyár treznyí ku tunu iárá io prosztaláu gye minye mám uitát si o ieu zszoz, gyiptese csinsztitu filer áse mo ptyikurát ku pátu puscsi ká tot szkin'tyei ám vá-zut. Zicse ká gyi nu ioi dá si luj oricse gye imbukát átuncs má ma'i nyetyezeszese iel pá minnye darcse dáká szá fumá kliszá si soldurile csele gye pork tri-

mátyecz pá iele inkocse kätä Bosznyie si áse szuntyecz in posztu csel máre si me tyem ká tótye szor rin-csezi táre máre bukurie nyo ázsunsz ámú nu gyemult ká nyo poruncsit gyelá impáráczie ká regementu noszt sze hhie mutát czokumpok gye áics gyin Bosznyie in Orágyie, átuncs legoláb oi hhi si io mái aprope gye voi si gye ibovnyiká mnye Flóre numái ácejsá má gátá ká nustyu kum mnyoi gyeszpárezi gye drá-guczámny káre ii áicse szluzsnyiká la domnu rege-menczárcz si ii táre invázátá ko foszt szobolyáná aicse intro vingyigléu Zicse ká ie o vinyi ku minye pánán kapetú lumi sze hhiu a drákului gyi nás ducso ku minye kái ta're hárnnyiká numá gye ás scsi gye bgyátá Flare și ámú gingyeszese lá minye. Táre reu mám gyiszát ieri naptye ká Budai gyelá Cséká szo drágosztit si czukát ku Flare gyei kurgyá bálile kási-kum o ám czukát io kind ierám ákászá kilenesen szará kind ie mulzsá vácsile iárá io trázsem gyiczeii și nu szugá, szpunyecz la Budai cselá szes grizsászka gyi kloncz nu bolunzászká pá fátá csejsá. Io nustyu kum a'r putyé hhi ácejsá bágszámá numá nui gyirept cse sze gyiszestve omu io nás kregye sze kutyeze domnu Budai a fáce ácejsá ká io mám rugát kind ám rukulit gyi domnu Bandi sze áibá grizsá gye Flare mnye páná cse iesz io gyelá kotunye si iel mnyo fá-gáduit ká sze nu má tyem ká dáká lo zápszí iel pá domnu Budai kotyilind pákolo átuncs il fleznyesce pásztá lit.

Kum vám szpusz poku lám kápátát csár ká mo tymnyit kám binye numá o czírá szkoverzile csele ku kurety szor kám impuczit gyertáceseá pintruká o foszt multá vreme pá postá pintruká o rátácsit pá lá czará muszkánului si ásá o vinyit pá lá Kordáu pá lá Oragyie si pá lá Butyepesste páná áics. O foszt poku kám szpárt si o hibálit gyin iel un czimp gyi ráczá, io szokot ká ácselá lo szkosz si lo minkát postámestyeru gyin Kordáu pintruká o foszt puszá styámplá gyelá Kordáu pá pok.

Mnyác szkrisz ká kind szo toptyit nyáuá o foszt táre máre árviz si lá protupopu csel ku bárbá szurá tótye boroshordáule gyin szináskert lyo minát ápá ásái trábá gyiptese no kumpárát pászároju cselá gye Vulture, gye ábgye áscsept sze ázung in Orágyie sze ved pászároju alá mnyinunát mnyi loi kumpará si io ká táre mult gyi risz fáce ápoi nui nyics kaszá ágye-várátá rumunyászka ácejsá in káre nu kántá pászá-roju alá.

Szkrieczim kind o hhi sorozásu in kerületu noszt csinye or mere lá sorozlás, dá Nuczu todori kokánului tálháru ál máre vinyito gyin tyemnyiczá szpunyeczii szinyetátye si voie buná g lá minye ká io íám foszt csel mái bun pretyen. mácz szkrisz ká zsunyinkuczá mnye o fátát un bouk mnyikucz kácsor, grizsicz binye gye iel și kreászka sze hhie mái mulcz boi in szát gyo mái rász kurászte ar hhi binye szemi trim-nyeczecz si mie sze mink ku komisz amu pocz trim-nyetye iutye ká ám auzit in bildungiskólá ká ámu szo gászit un mestyesug gyi pocz trimnyetye intro

csász lá Bosznye. mestyesugu ála i tyilegraf. Inká numa vro dóuá tri száptámny om hhi áics gyipt áceiá kít gyi kurénd imi mái trimetyecz átáre pokucz. Gye bányisori gyipt kápu voszt și nu vâ zuitác.

Me intyin gye szinyetátýe si vá poftyeszk plekácsunye buná gyin Bosznyiá ká si voi mie gyákászá. Holoszagoszolgájá.

Vászálika,
gyin regementu noszt.

Din elegiile dómnei Zamfira Vremeaveche.

Tare-i lumea blástematá, ♫.
Decând nu mai sum eu fatá;
Nu mai am curtenitori
Ageri, sprinteni și ușori,
In cilindru 'ncilindrați
Și in fracuri infundați.

Bată-te Dđeu modá
De ce ești așa de șodá,
La tineri nu 'ngăduiești
S'ê mi viná pe la ferești
Sá 'mi arunce un sárut
Pentru-amorul de demult.

Și bărbatul, bate'l Dómne
Nu mai eșe din salóne,
Sá mérgá la cancelare,
Ca să pot eși călare
Pre cale prin pădurița,
Sê 'mi mai stêmpêr cé gurița,

Printre brađii din ulița.
Merge-un tiner cu-o fetița,
Sê sárutá cu foc mult,
Eu plângênd stau și-i ascult
Și 'n mine 'mi đic intristatá:
„Acum aș șei să fiu fatá.”

Tinerii degenerézá
Și s'a scárit a lor vađá.
In vremile de demult
Me rogau șópte s'ascult;
Ađi, de geabá-i rog s'asculte
Ale mele plângeru multe.

Dr. Schintescu.

BIBLIOTECA „VULTURULUI“

PONOSLU.

Alduite d-nule Vladicá!

Tumma inai alaltá-ieri trecui de 70 de ani, și asta încá n'am mai pațito să sê întêmples cu mine o întêmplesare așá de istoricá cum so istoricit acuma întêmplêndusê o pațanie șodá. Eu, mê rog la domnú. am fost dascál multá vreme, și . . . și . . . mê iartá d-nule cá'mi rușine sê-ți spun ce am pátit, lasá cá țioi spune de alta datá intrê patru ochi.

Aplecáciune la mariata
Cornea Andreiu (Șvorțiu).

ATESTAT DE PAUPERTATE.

Noi spunem la tótá lumea, cá dumnealui cu numele Istratie nui ceva bogatan. Are, are, nu đicem noi tumna cá n'are ceva, dar și aceia-i intabulatá de domnișorul fișcalás. Banișori încá n'are, pentru-cá pa banii ce io capatat la secere la Sîmtana șo cum-pêrat o patru pãrechi de opinci, apoi io mai rêmás 6 bancute din care 2 zloți de argint io furat dela el feciorul seu Ilie, iară pa ceialalți patru ni-o plătít nóua aldámas pentru atestat. Dert'acea să facá bine domnu protupop sê margá la vladica sê vorbascá cu el dóra i-ar inchepe feciorul Ilie in preparandie sê facem din el fișcalás.

Dumneđo v'alduiascá.

Mnyercsá Iszpdász (gușetú)
biráu de frunte.

Alexa Iov (huha)
kishiráu.

Ángyel Trucz

Gyulá Zárándi (priculiciú)
notarás.

Șerb Codrat m. p.
mărturii și ómeni la
cari nu le place
vinarsul.

O vorbă seriósă.

Deóre-ce sê apropie finea quartului prim, sunt rogați toți a ceia on. domni, cari au binevoii a ne primi fóia, sê binevoiascá a ne trámite abonamentele.

Aducem tot-odatá la cunoșciintá, cáci aceia on. domni, cari ne-au partinit întreprinderea dela inceput, pe simestrul II. vor primi fóia cu un preț fórte moderat.

cu stimá distinsá
Redacțiunea.

Poșta redacțiunei.

J. B. (Mărăuș). Am primit. Salutare! — **A. P.** (Szatmár). In numărul viitor. Salutare! — **C. R.** (Bistrița). Nu le putem folosi, deóre-ce nù voim a atinge personalități. — **P. C.** (Orsova). Am primit. Multămitá și salutare! — **Cocostêrgu** (Oradea-mare). Te rog a-mi trámite mái de timpuriu. Salutare! — **S. P.** (Brașov). Călătoria-mi propusá mi-a impededato gravul morb, in care sufêr de presinte pe pat. Așadará, de vom trál, la primavêrá voiu merge. Salutare! — **T. N.** (Monesá). Numêrul lipsit, 'ți l'am espedat. Salutare! — **L.** (Kerek). Am primit, multămitá și salutare! — **J. S.** (Elisabetopole). Ți-a mers epistolá. — **P.** (Coroiu). Am primit, multámesc. Salutare! — **J. P.** (Coroiu). In numărul viitor va aparé.

DUTKAY și UFERBACH

neguțatorie de specialități

Oradea-mare (Olosig, piața Bémer)

lângă podul cel mic.

Recomandă mult on. public depositul
lor mare de *tee, rum și tot feluri de vinuri*
interne și esterne,

precum și de

Cognacuri franceze și magiare,

maideparte

cea mai fină cafee de

Jamaica, Cuba, Ceylon, Java

și

Mocca

in prețuri foarte moderate.

Recomandă totodată și

bureți polonezi și tot felul de cașuri.

MARTIN BĂNĂȚI

rasier și friseriu

in

Oradea-mare (Nagy-Várád)

Strada principală (Fő-utca) visavi de

palatul Bartsch.

Are in deposit diferite

briciuri engleze, saponuri
de diferite mirosuri,

cari le recomandă dinpreună cu
parfumeria sa in grația și in partinirea publi-
cului român.

INTERESANT!

Cine a mai auzit de o așa lesnită in
haine, ca și la **Stern Ignátz** (neguțator de
haine pe strada Arborelui-verde—Zöldfa-Utca).

Renumita neguțatorie de haine voește a atrage
atențiunea publicului român asupra sa, și vinde
hainele ca și când le-ar dá de pomană.

Deci, pentru sprijinirea cea bună 'și reco-
mandă subscrișul depositul seu mare de ori
și ce pănuri și de tot feluri de inbrăcăminte
bărbatești sau pruncești.

cu totă stima

Ignátz Stern

neguțator de haine in Nagyvárád
(Zöldfa-utca).

Otel și cafenea.

Am onórea a înșciință onorab. public din
Biharia și Oradea-mare, că am inchiriat pe mai
mulți ani otelul Bucsányi, numit:

„OTEL NAȚIONAL“

Oradea-mare, strada Grădinei,
cu 12 odăi pentru óspeti, cu cafenea și restau-
rațiune de veră și de iernă,
pe care le-am arangiat conform trebuințelor
moderne.

Mulțumind on. public de increderea cu care
m'a onorat timp de mai mulți ani, îi cer sprin-
ginul și 'n viitor, servindu-i și de-acuma nainte
beuturi bune,

bere Dreher de cea mai alésă
calitate, vinuri curate și mánări
gustuóse.

Serv umilit

IOSIF SCHÜCH,

arendatorul «Otelului Național».

EUGENIU UNGÁR

mainainte

OTTO HÜGEL

librarie și neguțatorie

de

tot felul de papir.

Marele deposit a societății

„SFÂNTUL ȘTEFAN“

(Strada principală, Fő-utca). Are in deposit

tot felul de

tipărituri biseroeșoi și școlastice

rubricate după ordinațiunea

OFICIULUI DIECESAN.

Și recomandă totodată și tipografia sa acce-

lerată, in care

invitări, bilete do întrare, cărți de visita,

orduri de dans,

precum și tot felul de tipărituri se pot

tipări intru'n timp foarte scurt și cu pre-

țuri foarte moderate.